

PROGRAM HØSTEN 1969

Trondheim skolekino

Med dette presenteres skolekinoens høstprogram for gruppe 1: elever over 16 år i gymnas, yrkes- og fagskolene, lærerskolen, sosialskolen og ungdomsskolens 10. klasse.

Et programutvalg velger ut de filmene som skal vises. Dette utvalget består for tiden av adjunkt Kjell Uhlin Hansen og faglærer Torleif Langli (fra lærerorganisasjonene), arkitekt Terje Solvang (fra Trondheim Filmklubb), journalist Johan Jensen (fra Trondheim Journalistlag), Robert Hofstad og Steinar Bjerkestrand (fra elevrådene) og direktør Willy Svarverud (fra Trondheim Kinematografer).

HVORDAN BLI MEDLEM?

Medlemskortene selges gjennom elevrådene og tillitsmennene i de enkelte klasser. Også lærere og lektorer ved de samme skoler kan bli medlem av skolekinoen.

Vi viser denne høsten i alt 6 filmer. Medlemskortet koster kr. 10,- og gir adgang til 5 av filmene etter valg. Medlemmer som ønsker å se alle 6 filmer kan gjøre dette mot å betale en billettpris på kr. 2,- for den siste filmen.

HAR DU SETT FILMEN FØR?

Mange har kanskje sett en eller to av filmene tidligere. Spesielt filmer som har stor kunstnerisk verdi eller skal danne grunnlag for en diskusjon, kan med fordel sees to eller flere ganger. Når en ser en film for annen gang, vil en få bedre tid til å studere detaljene og den kunstneriske verdien blir ofte større. Medlemskortet blir derfor ikke mindre verdifullt om du har sett noen av filmene tidligere.

HØSTENS PROGRAM

presenteres på de neste sidene. Forestillingstider m.v. vil bli kunngjort ved plakatoppslag på skolene.

«EN MANN OG EN KVINNE»

FØRSTEPRIIS I CANNES 1966

en mann og en kvinne

UN HOMME ET UNE FEMME

ANOUK AYMÉE
JEAN-LOUIS TRINTIGNANT
PIERRE BAROUH
REGI: CLAUDE LELOUCH

Claude Lelouch har skapt en rekke betydelige filmverker, og dette er kanskje det største. Filmen fikk førsteprisen i Cannes 1966 og har fått rosende omtale overalt hvor den har vært vist.

Det er ikke selve handlingen som er det store ved «En mann og en kvinne». Den er nokså enkel: De to, begge ca. 30 år, møtes en vintersøndag på en pensjonat-

skole i Deauville. Han skal besøke sin lille sønn, hun sin lille datter. De har begge mistet sin ektefelle og forteller hverandre om sin fortid. Tidlig i filmen kan en så slutte seg til hvordan det vil gå!

Det er måten historien fortelles på, som er filmens styrke. Filmskaperen Claude Lelouch viser sitt kunstnertalent gjennom fremragende kameraarbeide, virkningsfulle fargeskiftninger og en klipping som gir filmen fin rytme. Det snakkes ikke meget i «En mann og en kvinne». Det meste fortelles ved bilder og musikk. I blant også med fart! Lelouch kan fortelle om biler og menneskers lek med dem.

«En mann og en kvinne» er et artistisk filmverk. Hovedvekten er lagt på det estetiske; derfor kan menneskeskildringen virke grunn. Noe rett har vel en dansk kritiker som sier at filmen kan føles overfladisk i sin dyrkelse av det skjønne. En tiltrekkes av det vakre, men har vanskelig for å føle med de to som møtes.

Spilledager: Mandag 15. og tirsdag 16. september.

«TOG UNDER OPPSIKT»

Tog under Oppsikt

(OSTŘE SLEDOVÁNÉ VLAKY)

Regi: JIRÍ MENZEL

VÁCLAV NECKÁŘ
JITKA BENDOVA

ČESKOSLOVENSKÝ FILM

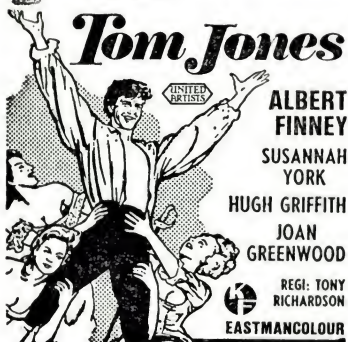
Tsjekkoslovakisk film går nå sin seiersgang verden over og ved en rekke festivaler de siste årene har tsjekkoslovakiske filmer plassert seg sterkt på premielistene. «Tog under oppsikt» er laget av den unge regissøren Jiri Menzel.

Filmen er på den ene siden en vemodsmunter humoreske om en ung stasjonsbetjent-lærling og hans trang til amorøse eventyr og seksuell erfaring, — en vilter komedie i slekt med «Forargelsens hus». På den andre siden er den et okkupasjonsdrama av det mest dramatiske slaget. Et tysk ammunisjonstog skal passere den vesle stasjonen, og hjemmefronten gir beskjed om at det skal sprenge i luften.

«Tog under oppsikt» er laget med lun humor og skarp iakttagelsesevne. Det er blitt et mesterstykke av en film, som man lenge vil huske.

Spilledager: Mandag 29. og tirsdag 30. september.

«TOM JONES»

Tony Richardson er en mangesidig britisk filmbegavelse — regissøren som har gitt oss en rekke av senere års mest bemerkelsesverdige engelske filmer. Fra filmatiseringen av Osborne's «Se deg om i vrede», via «En duft av honning» og «Ensom seier» (The Loneliness of the Long-Distance Runner) til den burleske komedien «Tom Jones» og senere «Elsket og savnet» etter Evelyn Waugh's berømte

roman. «Tom Jones» etter John Osborne's manuskript basert på Henry Fieldings roman av samme navn, er vel en av de frodigste og saftigste komedier som overhodet er laget på film, pikant på grensen av det tillatelige den gang i 1963, til det ytterste korrekt i miljøskildring og tidskoloritt fra George il's England og psykologisk gjennomarbeidet som få.

Tom Jones er et produkt av illegal kjærlighet og får vokse opp på et fint engelsk gods, hvor hans livbejagende holdning skaffer ham fiender innen de mer bornerte kretser — og venner og venninner i mindre avsleepne samfunnslag. Til fulle nyter han livets goder, men trues selvfølgelig av en grum skjebne fordi misunnelse og trangsyn aldri har kunnet tåle sunn og sann livsutfoldelse.

Albert Finney tegner et forfriskende bilde av den sterke og amorøse Tom, og ved hans side finner vi ypperlige skuespillere som Hugh Cliffith, Dame Edith Evans og Susannah York.

Spilledager: Mandag 13. og tirsdag 14. oktober.

«KRIGSSPILLET»

Få filmer har med så øyeblikkelig virkning tiltrukket seg slik oppmerksomhet som KRIGSSPILLET, en fjernsynproduksjon laget for BBC av Peter Watkins.

Hans syn på de mulige konsekvenser av et atomangrep på Storbritannia er så kompromissløst at det i mange måneder ble diskutert om KRIGSSPILLET noen gang skulle bli vist. Til slutt bestemte BBC seg for, i stedet for å vise filmen i fjernsynet, å vise den for publikum i the National Film Theatre i London samt i andre kinoer som drives av the British Film Institute.

Spilledager: Mandag 27. og tirsdag 28. oktober.

Oslo-pressen skrev om KRIGSSPILLET:

RYSTENDE OG SKREMMENDE BRITISK TOPPFILM

Filmen er en høyt tiltrengt vekker, og alle som tror de kan holde det ut, bør se den Ikke minst vil ledende politikere i alle leire ha godt av å se den, og vi håper den vil også nå dem.

Verdens Gang

Efter denne smertefullt brutale filmen skal ingen lenger være i tvil om hva en atomkrig innebærer. Så rystende er de «autentiske» bilder den viser at den tre kvarters filmen unndrar seg enhver normal kritikk er tatt opp på en måte som gir den en nesten ufattelig autentisk karakter og er laget efter de retningslinjer man vanligvis finner ved reportasjefilmer, med gateintervjuer og kommentarr mellom de mest rystende «på-stedet-opptak». Ord dekker ikke de inntrykk man sitter tilbake med efter å ha sett «Krigsspillet».

Aftenposten

«Krigsspillet» bør ses av voksne mennesker i en kino. Og her er anledningen. Skam få den som lar den gå forbi seg.

Dagbladet

«.... noe av det sterkeste som på år og dag har vært vist på kino-lerretet la oss bare håpe at han også kan nå fram til de politikere — i øst som i vest — som tror man kan vinne en krig ved hjelp av atombomber Filmen fortjener et stort publikum.

Arbeiderbladet

Peter Watkins innbyr til debatt selvfølgelig bør folk flest se filmen.

Morgenbladet

ET ALVORLIG VARSKO TIL ALLE

Dette er hård kost, men i vår atom-pregede tid har vi ikke lov til ikke å se den Vi må vite at vi kan risikere de tilstander Watkins presenter for oss. Vi må forsøke å hindre at så skjer.

Morgenposten

Måtte statssjefer og parlamentarikere, prester og pressefolk, folk flest i alle land gå og se denne filmen, kjenne kvalme og ikke glemme opplevelsen. Vi kan aldri få vite for mye om vår tids mest absurde og avgjørende problem

Nationen.

«Krigsspillet» er en historisk begivenhet. Kan det tenkes et dokument — og det tilmed på selluloid — kanbidra til å snu historiens forløp?»

Johan Borgen i Dagbladet 23/11—66.

SULT

Aldri er det lyktes i samme grad som i dansken Henning Carlsens «Sult» å overføre Knut Hamsuns geni til film. Den helt særpregede atmosfære i Hamsuns fantastiske diktning har aldri tidligere helt kommet til uttrykk i de mangfoldige forsøk på å overføre den til filmsproget. Når det i «Sult» er lyktes å fint, skyldes det foruten regissørens solide kjennskap

til materien og sans for århundreskiftets Kristiania-koloritt, vel i avgjørende grad Per Oscarssons nesten ufattelige evne til innlevelse i rollen som Knut Hamsuns alter ego. Det er gjennom Per Oscarsson og hans skarpe karakteriseringssevne denne filmen virkelig lever som et selvstendig kunstverk fullt ut i pakt med ånden og stemningen i Hamsuns verk. Sjelden har en skuespillerprestasjon gjort et så gjennomgripende inntrykk, og det taler festivaljuryen til ære at Per Oscarsson fikk «De gyldne

palmer» som beste skuespiller i Cannes for to år siden. Hans tolkning av den sultende dikteren i Kristiania spenner over et enormt register. Han er mennesket som står utenfor verden, en ung mann hvis liv er lyst og rikt så lenge han tomles i sin egen fantasiverden, men som fylles av lidelse, savn, sult og mørke når han av bitter nød tvinges inn i virkeligheten. Så har da også Per Oscarssons eget liv fortonet seg som en merkelig parallell til vår store dikters i ungdomsårene. Per Oscarsson har også sultet og lidd. Men allikevel ville neppe hans tolkning av rollen blitt så eventyrlig betagende om han ikke også eide en varme og en humor som i likhet med Hamsuns egen gjennomskinner denne forhutlede, men stolte skikkelsen.

Spilledager: Mandag 10. og tirsdag 11. november.

«FOR EN GAL, GAL, GAL, GAL VERDEN»

I «For en gal, gal, gal, gal verden» kaster den ellers så seriøse amerikanske regissøren Stanley Kramer alle hemninger overbord og gir oss den villeste og galeste forlystelse vi vel har opplevd på film de senere år. Det er en filmkomedie så mangfoldig, løssluppen, pengeforaktende og stjernespekket man overhode kan ønske seg. Og allikevel — Stanley Kramer

har nok hatt sin egen meget bestemte og tildels meget seriøse mening også med denne filmen. Vi ler oss skjeve av det utrolige vittighetsoppgjør i de to og en halv time filmen varer, men samtidig svir latteren inne i oss. For det vi opplever, er intet mindre enn Kramers hensynsløse oppgjør med vår tids meningsløshet, med det vanvittige jag etter penger, makt og prestisje som vi alle i større eller mindre grad er preget av. Denne gale verden er ikke bare amerikansk, men et rent universelt fenomen i dag. At Kramer for å fremme sitt syn på verdens dårskap har engasjert omtrent alt det gjeveste som finnes av amerikanske — og britiske — komikere, skal vi bare være glade for. Her opplever vi gode, gamle Buster Keaton og Joe Brown, Spencer Tracy, Mickey Rooney, Sid Caesar, Buddy Hackett, Ethel Merman, Dick Shawn, Phil Silvers, Dorothy Provine og Terry-Thomas — for å nevne de viktigste. Og hver og en overgår seg selv i en grad som gjør det vanskelig å få med seg all den hesblesende humor som utfoldes. Poenget er at endel mer og mindre hederlige, men alle like typisk moderne, individer kommer på spor etter en nedgravd kjempeskatt. Og så begynner en alle mot-alle kamp for å komme først til skatten. Den omfatter halsbrekkende jakt pr. bil, til fots og i luften, og rommer situasjoner så ustyrlige at man bare må gi seg over i blind beundring over regissørens fabelaktige evne til å trolle med bildene, over moderne filmteknikkens ufattelige muligheter — og over fremragende komediespill over hele linjen. Og dog er det bittert alvor på bunnen!

Spilledager: Mandag 24. og tirsdag 25. november.